

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА

Ч. 54.

дня 25 ЧЕРВНЯ (7 ЛИПЦЯ) 1849.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирающихъ въ Редакції: чверть-
рочна 1 рень. 15 кр. ср.; полрочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чверть-
рочна 1 рень. 35 кр. ср.; полрочна 3 рень. 10 кр. срб.

Внесеніе Ч. члена Тредзаковскаго, о сред-
ствахъ до созданія дому народного.

(Конецъ.)

Вы братя Греки наши соплеменники! —
Мы ѿдѣ вами первѣ ще и проекціенѣ и вѣ-
ровѣ свѣдѣли. Вы са теперь изъ неволи
выдовѣли. Нашій братя Рѣсіны вами до то-
го помогли. — Поможѣть и вы намъ ко
выбѣданію дома народного, а кто знаетъ,
може и намъ пріиде таа доба, и вами
коинь сдѣлчными са оказати.

Сватѣйший Папо Римскій. Мы во Орєн-
тѣ твоа права рѣка. Черезъ пріятіе вуни
впали мы въ такю вѣдѣ, восьмо и нашихъ
вѣломожій стратили, и не кратерѣко, но
погорѣ и гоненіе у братей латинникобѣ знай-
шан. Поможи намъ нынѣ, бо мы радѣвали,
же за правду терпимо.

Панове Французы! Вами Наполеонъ грѣши-
ки на вербѣ показывавъ, онъ вами Републикѣ
зваливъ, а самъ са на тронъ сядовивъ: —
не вѣдѣ же онъ корогомъ вашимъ? Того жъ
то корога вашего мы Рѣсіны помогли побѣ-
дити.

Вы Голланды! кто жъ только поетить,
такъ мы — миллионы вашихъ оселедціевъ
са у насъ минае, а 10 аво 20 разъ вѣдѣше

мы са минало, такви мы вже разъ тако на-
рода рѣкораквзкій стаали. Знаете, такъ то
вамъ подъ Гишпанами вѣдо, такъ намъ
подъ польскими пановианѣмъ: такъ съте не за-
вѣши вѣдѣ — зкинете по лихомъ крайцарѣ —
а донѣтъ намъ вѣде.

Я ви Панове Англики! тадежъ то ви
зувше за оугнѣтнными обетасте: — тѣр-
кдете ви, же коже зерио тони пшенички, що
вами Поляки на Гданськѣ похиали, нашимъ
кровавымъ потомъ и слезами скропленое —
мы зъ неи пожигкѣ не мали; Поляки гро-
шѣ завбрали, и въ Парижѣ стратили. — Вы
Паны міліоновѣ, садхайте, Рѣсіны хочуть
кетати, ви Галичъ во Абетрѣи бѣдоводати:
цижъ не вѣдѣ то оутѣхю дамъ васъ, же братъ
вашъ изъ гроба выходицъ — выходицъ вѣ-
дѣ, схѣдѣ, вѣждении. Не вѣдете же ви надъ
нимъ сочвѣтїа мати. Споможѣть намъ
въ народности и въ проекціенїю, спомо-
жѣть, восьмо си тѣтъ донецъ народный мен-
ший, такъ оденъ корабель вашъ поставили: — а
потомъ пшеница наша вѣде вашъ лѣпше сма-
ковати, бо не слезами изъ плачѣ, но сле-
зами изъ радости вѣде скропленамъ.

Не забвивати и на васъ Шведовъ, ко-
тріе съ нашъ Львовъ за польскихъ часобъ

бомбардировали, ваши кѣль и гарматы жалѣзны ще находятся въ болескѣ церкви и у ся. Юрій и панове Поляки обдерли болескѣ Львовскѣ церкви, а вы вѣсъ оплатити.

Вы Россіане! Величественны ваші сиам! Вы володѣете свѣтомъ — вы повелѣте Европѣ порядокъ — вы двигаете ишнѣ Австрію изъ еи недоли! Чижъ могли быть про тое буже галицкіхъ Рєсіндовъ перезрѣти? — Поманѣте, ци вѣли быть са такъ борзо зъ Татарами оупорали, сливайтесь ще изъ Лахами са вороти тѣбѣли? мы Рєсіны Галицкіи вѣли призначенній всѣхъ ихъ на силѣ знosiти, и ихъ царство розорити. — Поможѣть же и вы намъ теперъ — намъ, що только славы народной — храма проевѣщеніемъ жадаетъ. Знаите бо о томъ, що намъ са чрезъ вѣсъ дѣже тажко подвигнити, бо хотъ мы вѣрнѣи свомъ правительствѣ, все наше окорбламуть за тое, такобы мы симпатизвали съ вами.

А вы Панове Американе! вы покиндаи Европѣ вѣльности швкаючи. — За неїкій часъ жиды може и наше до того приведѣтъ, же тамъ до вѣсъ и мы прїдемо. — Але вѣль тра ученыхъ, художниковъ, ремесликовъ добрыхъ; споможѣть же наше теперъ, а може вѣль са коли дѣдаучимо.

Вы панове Нѣмцѣ! чижъ наші хлопцѣ рускій подъ Собескимъ Вашъ Вѣденъ не освободили; — ци не помогаети вѣль противъ короговъ воевати, — чижъ не забираюмо дѣль вашихъ фабрикъ выробы, за що миллионы наші до вѣсъ идуть. — Поможѣть намъ теперъ вѣль нашой вѣдѣ, быльто са проевѣтили, быльто съ иными народами на рѣвнѣмъ степени стали: — а тогди тѣркрайте! колкожъ то выробовъ вашихъ мы не спогребемо — колкожъ то воловъ тѣченыхъ вѣль не пошлемо.

Вы панове Поляки, що намъ завше закидаете, щосьто непроевѣшенній, теперъ вѣль дада вѣсъ намъ до проевѣщенія помочи.

Вы всѣ народы, що сочувствїемъ маєте,

знайте, же никто такъ довго и дѣже не терпѣть, що мы Рєсіны. Татари, Тврки, но вѣйши Поляки, жиды ще и нынѣ — то наши тѣчительѣ. — Мы тѣбѣли Жидовъ до сеѧ принати, мы Татаровъ дѣль вѣсъ замонати, а вы вѣль затишкѣ сидачи, могли бытѣ всякого проевѣщенія швкати. — Певно никто зъ вѣсъ не вѣвъ такъ виставленій, такъ мы Рєсіны Галицкіи, а вы дрогиѣ колись запомогати.

Теперь дѣзыкаемо са до вѣсъ по разъ першій — а нашъ голося єсть прошеніе о — вѣдачностѣ.

Але бы той вѣдачности участниковъ вѣти, выпадає намъ перше дѣзевѣ вѣль взглаждѣ до западныхъ братій нашихъ зробити.

Прошд тѣи моя мысли до протоколѣ дѣяній нашей Рады взати.

Лѣкѣвъ. Зъ первымъ Липцѣ дѣсталисьто новій паперовѣй грошій: банковій листы по 2. зл. ср. котрій мають вѣль повнѣй платности прїманій вѣти: однакъ вѣль часті подерти платности піакой не вѣдѣтъ мати. За тѣсаць мають ще банковій листы по 1. зл. ср. вѣти выданій; а дневникъ „Пресе“ подає вѣсть, що ще папера по 6. кр. и по 10. кр. ср. выданій вѣдѣтъ и оуже вѣль цѣсарскѣй тыскарії вѣль Вѣдню суть вѣль рокотѣ.

П. М. П. Зичи, котрый второцѣ крѣпостѣ Венецію матежникамъ передавъ, воинныи сѣдомъ лишеній єсть ского достоинства, всѣхъ краевихъ и заграницныхъ стражашихъ знаменъ, и осуждений єсть на карѣ 10 лѣтъ крѣпостной темницѣ.

Б. В. цѣсарь письмомъ зъ д. 10. приказавъ, а вы крѣпостѣ Голомбѣцка вѣда на 12,000 койска и 500 коней на 91 дній засобленіа. Крѣпостне начальство оуже розписало лицитацію на приставленіе засобовъ, котрій вѣль 14 день посла вугоды до призначенихъ складовъ доставленій вѣти мають.

Е. В. Цезарь приказавъ комицей подъ предводительствомъ барона Герингера для краївъ оугорскихъ призначеной, абы въ областяхъ занятыхъ запроваджючи правительне оурадованье, изыскъ тони области инии газыки перемагающій съ всякимъ принадлежнымъ преимуществомъ въ житѣе вводила. Есть то новымъ доказомъ, же правительство оусердно желало, обѣщаніе рѣвнopravnoeсть народности совершити, и же наши оугорски братя для нашей одной рѣской матери не пропадгть; а если же къда справедливыи правамъ народъ такіи запоны ставлаютъ, то не про ишь причинъ, такъ лише, же правительни орѣдѧ наимѣніе правительства не понимаютъ, або понимати не хотать, або такожъ про инии обетоательства, которы терпеливость и непоколибиме оуповажюще стремленіе народа легко покоре.

Зъ 40. билетинѣ военнаго отъ военачальника барона Гайнад довѣдемса, же 28. т. т. ршили 1. з. и корпсъ задной стражи противъ тѣктѣ Ракѣ. 1 корпсъ подъ М. П. Шикомъ и стражъ передна подъ Г. М. Бенекомъ настѣпили въ пристѣтвію самого Цезара такъ сильно на непрѣгтела, же по короткой борѣ зъ тѣкста оустѣпивъ, лишивши много зброя и засобѣвъ военныхъ. На вѣроломиѣ жидовскѣхъ громадъ того тѣкста наложено военнѣ карѣ 80,000 зп. ср.

Зъ Равы зъ 30. доносатъ, же маршаль кназъ Пашевичъ отбѣвши подъ Кошицами великихъ борѣвъ, и побѣдивши непрѣателемъ подѣтѣпивъ до Мишковецъ и тамъ головинѣ кватирѣ розложивъ. Жителѣ скверной Оугоршины—наши Рѣсины — цѣлыми громадами ишли российскими войсками на стрѣчѣ и витали тако сконхъ осководителей. Онъ мали Мадмы розѣть, что ихъ не рекрѣтовали, ни имъ оружья не давали, бо близи ти мали чимъ, имъ не такъ прислѣжитися. Пашевича козаки вже въ Гатванѣ. За два дни надѣемся, что вѣ-

де въ Пештѣ. — Позднѣйша вѣсть голоситъ, що кназъ Пашевичъ оуже Пештъ взялъ. Битва таля вѣти страшна: самыхъ Россіянокъ мало пали до 3000, а Мадмы пали 12,000 стратити. — Зъ Равы зъ 1. Липца доносатъ, що оуже подъ Ачемъ напротивъ Комарна вѣла витва, де наши остали побѣдителами и П. М. П. Шикъ подѣтѣпивъ до Бобольны, самъ цѣсарь зъ головину кватирою ршивъ до Бобольны. Такъ зъ цѣлого дѣланія догадаемся, що кназъ Пашевичъ замѣрявъ вздохъ Тиш таکъ найворше съ ваномъ Блаличомъ, которы къ Себединѣ вытазыно постѣпенъ поѣхтишися. Демкинскій оусѣнѣвши въ Багниска надтиловїи. Герей отгатый отъ него сонитѣмъ коло Шиткого острова, и не велика ємъ тамъ слава вѣде. Зъ Генигородѣ доносатъ, що Россіїне изъ Бѣкосинѣ двома дѣланіи вѣшовши, Бистрицу пристѣпомъ взали и оуже подъ Кладзеневскѣмъ подѣтѣпили. Изъ Болошины взали Россіїне пристѣпно Темешкю складинѣ, взали Брашевъ; ба — даковавши одномѣ российскому подධаковникови, которы оурадове донесеніе подѣтѣпивъ, докѣдемса, що Россіїне и Бела оуже зловити мали.

На предложеніе запитаніе въ Ч. 48. Зори Гааницкой „такъ рои здоймити, сли на высокомъ деревѣ осѣде“? предкладаю наѣкъ о тѣмѣ славаю Г. др. Пѣтѣ величаго свѣдѣнника сего искѣтства, которы наѣкъ и та самъ дѣломъ досвѣдичевъ, а то такъ:

„Сли рои осѣде на дѣже высокомъ деревѣ, такъ же са до него безъ небезпеченѣства жита дѣгати, и его здоймити не можно — такъ са въ тѣмѣ славаю постѣпенъ?“

Ото — бере са тѣшокъ (торба) на подобіе сака (до рыболовства) зробленый, и въ серединѣ воскомъ намашеный, на дѣльномъ оукомъ конци 4 до 5 цальбъ широка дѣра лишаю, и шнуркомъ завязбеся, а верхний широкій отвѣръ натягаєтъ на обрѣчъ до котрого са добга жертка привлаздѣ. — Одже покропивши въ передѣ пчоли лягонько зъ вер-

хъ водою за помощью сикавки, подставляя тымъ способомъ приспособленный тѣшокъ подъ рой, а помощникъ вере и гакомъ (на дрѣгой жертицѣ оумочненныи) зацепивши галазъ, на котрой рой оуѣкъ, стравливъ раптомъ до подставлennой торбы. Тогда пасѣчникъ передиамъ жертицѣ съ тѣшкомъ на бокъ такъ, ажевшъ съ вышыи на обрѣчъ розпатый отвѣрь заперь, а въ той часъ здѣмивши на землю, разказвася сподній конецъ, и выпѣкасѧ рой до улїа подъ деревомъ на тое прилагодженого, котрый улїа ажъ до вечера подъ деревомъ зоставляє сѧ, кы и решта пчѣль до него стагнуетиа тогла, а въ вечерь переносятися на свое призначене жестце. — Нехотѣвши его зъ такой причины особно огаджвати, то зоставляєтися го въ торбѣ, и вечеромъ вытрамася до улїа потребующого взмочненя. — Ако въ бракѣ повишшого прилагоджена, накраплюютъ сѧ пчоли легко водою, а потомъ трясенемъ и дымомъ запомеще горшка съ квромъ на жертицѣ оувязанного, змѣшаютъ сѧ тое высоке жестце опѣстити, а на синшомъ выгоднѣйшомъ оскѣти. Ажевы рой тымъ способомъ здѣннай нѣтѣкаль, не ма сѧ чого волти, сали го сѧ впередъ легкимъ але ржавымъ дождикомъ за помою сикавки накропить.

„Що сѧ чинитъ, сали рой зъ пасѣки оутѣкаючи, въ дѣлакомъ дерекѣ оуадовитися? що сѧ и чисто трафамъ.“

Въ такомъ случаю оуважаєтися, чи рой выше дѣры до дѣла провадаціон (котрою тамъ вѣйшовъ) оскѣкъ, чи низше; — сали выше дѣры оскѣкъ, то робитъ сѧ дѣра дрѣга ще выше сидашого роя; а сали низше дѣры оскѣкъ, то робитъ сѧ дѣра ще низше него, и тогда въ обоихъ случаюхъ дѣрою споднію викбрѣса го, а коло верхній

дѣры, улїй (для запаха медомъ въ серединѣ намашненій) привѣзбет; тымъ способомъ викбрѣній рой вѣзъ заспановленіемъ до улїа вѣде. Іамъ скоршого викбрѣнія додаєтися до звичайного кврѣ шереть зъ пса, кожъ той запахъ есть имъ дуже противный, задамъ чого заразъ сѧ збираютъ, и черезъ покишишь дѣрѣ выходатъ.

Іванъ Ч....

VII. СПИСЬ

жертвуюшихъ на релігійно-народный
празникъ дня Зго Мая 1849 року.

Громада Конотопы 4 ЗР. 19^{1/3} к. Гр. Опальско 3 ЗР. 34 к. Скащ. Корытынській 1 ЗР. Гр. Рѣда Манастирска 7 ЗР. 25 к. Скащ. Колошинській Василь 1 ЗР. Гр. Стецька съ Скащ. 11 ЗР. Гр. Горпинъ и Нагорець 4 ЗР. 38 к. Гр. Лашки королевскій 3 ЗР. 13 к. Гр. Селиська 5 ЗР. Гр. Оушковиць 3 ЗР. 36 к. Гр. Глинаны 3 зр. Гр. Задвірье 5 ЗР. Намѣстничество Квадринецьке 40 зр. Гр. Богданійска 1 ЗР. Гр. Мѣста Поморянъ 6 ЗР. Гр. Побжданьска 3 ЗР. Гр. Бывло 56 к. Гр. Бокова 3 ЗР. Гр. Божикова 8 ЗР. Гр. Дитатина 2 ЗР. 20 к. Гр. Дрищева 2 ЗР. 11 к. Гр. Горожанки 5 ЗР. Гр. Вербова 3 ЗР. 10 к. Гр. Завалюка 6 ЗР. Гр. Олешківка 8 ЗР. 12 к. Гр. Оустецька 5 ЗР. 24 к. Гр. Нижкоркъ съ Скащ. 5 ЗР. Гр. Сидорівка съ Скащ. 5 ЗР. Гр. Копичинець съ Скащ. 8 ЗР. Гр. Крѣдниць 2 ЗР.

Разомъ 166 ЗР. 58 к.

Спроектованіе ошибки: Въ Ч. 53 на страницѣ 317 въ первої передѣлацї въ 26 строчцѣ читати належить „тое на тиждень 300,000 ЗР. срб.“